

Μοναχός Μωυσής (Κουτλουμουσιανοσκητιώτης)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)



Τον γέροντα Μωυσή γνώρισα το 1991 και συνεργάσθηκα μαζί του, ιδίως κατά την περίοδο που διακόνησε ως αρχιγραμματέας της Ι.Κ. Άνθρωπος με εγκύκλια παιδεία, πολυγραφότατος, εύγλωττος αγορητής. Είχα την ευλογία να τον φιλοξενήσω επ' ολίγον στο σπίτι μου στο Βόλο, αλλά και να φιλοξενηθώ επί πολύ στο κελλί του, την καλύβη του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου της Σκήτης του Κουτλουμουσίου.



Θα μείνει, όμως, ανεξάλειπτη στη μνήμη μου η συνάντησή μας στις Καρυές, έξω από το Πρωτάτο, λίγες μέρες πριν αναχωρήσει στις Η.Π.Α. για τη μεταμόσχευση. Ήθελα να του δώσω κουράγιο, αλλά συνέβη το αντίθετο ... Με είδε χλομό, προβληματισμένο, συγκινημένο, ανήσυχο. Αδυνατούσα να αρθρώσω, έστω, λίγες λέξεις. Τότε, αγέρωχος όπως πάντα, μου είπε με ύφος χαρωπό, γεμάτο αισιοδοξία: «Γιατί στενοχωριέσαι; Τα έχει αναλάβει όλα ο καλός μας Θεός! Η θα με γυρίσει πίσω στο Όρος η θα με κρατήσει μαζί Του. Ας γίνει το θέλημά Του». Συγκλονίσθηκα, γιατί ήμασταν τότε και οι δύο νέοι και δεν περίμενα τέτοια συμφιλίωση με τον θάνατο!

Μόλις πρόσφατα, διαβάζοντας ένα, ακόμη, θαυμάσιο άρθρο του στο αγιορειτικό περιοδικό «Πρωτάτον», του οποίου ήταν εκδότης - αρχισυντάκτης: «Ο θάνατος του θανάτου», συνειδητοποίησα τα λόγια του. Την Πέμπτη, 27 Μαρτίου, στις 6 το απόγευμα, έλαβε χώρα η τελευταία μας συνάντηση στον κόσμο τούτο, στο δωμάτιο 108 του Αγίου Λουκά Θεσσαλονίκης.

Καλό παράδεισο γέροντά μου.